

KULDMUNA

NR 35

JAANUAR 2013

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte.

Üheskoos edasi...

Taas on Tibutares käes arenguvestluste aeg. Selleks teevad ettevalmistusi nii õpetajad kui lapsevanemad

Arenguvestluste **eesmärk** on:

- lapse arengu hindamine ja toetamine;
- tagasiside jagamine lapse arengust ja õppimise tulemustest;
- lapsevanemate seisukohtade ja ootuste väljaselgitamine.

Lapse arengu analüüsimine ja hindamine on oluline lapse eripära mõistmiseks, erivajaduste väljaselgitamiseks, positiivse enesehinnangu ja arengu toetamiseks ning õppe- ja kasvatustegevuse kavandamiseks koostöös lapsevanemaga.

Lapse arengu hindamine on osa igapäevasest õppe- ja kasvatustsüklist. Lapse arengu hindamiseks vaatlevad ja jälgivad õpetajad lapsi igapäevatoimingutes, vabamängus ning planeeritud õppetegevustes. Lisaks sellele on lapse arengu hindamise aluseks vestlused lapsega ja lapse tööd.

Arenguvestlusel osalemine ei ole lapsevanemale kohustus, kuid vaieldamatult on see suurepärane võimalus saada tagasisidet lapse arengust ja tegemistest ning leppida kokku edasises tegevuses.

Eelmisel kevadel (2012) toimunud arenguvestlustel osales 127 peret (72%). Kõige aktiivsemad olid Mikide (22), Naksid (21) ja Kröllide (20) lapsevanemad.

Lapse mitmekülgne ja järjepidev areng saab toimuda vaid kodu ja lasteasutuse koostöös.

Ootame aktiivset osavõttu ka sel aastal!

Joonis paremal. Arenguvestlustest osavõtt rühmade kaupa 2012.aastal.

OLULINE INFO!

Alates 1.jaanuarist 2013 on lasteaia kohatasu 48 € kuus.

Alus Harku Vallavolikogu
25.02.2010 määrus nr.4

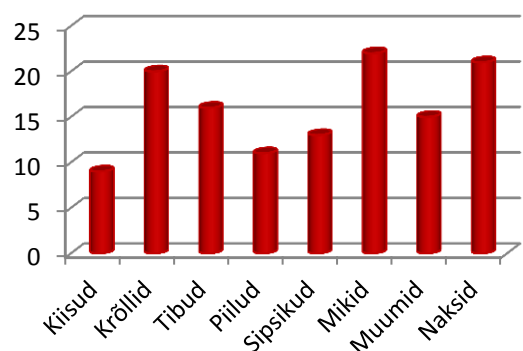
ja
Vabariigi Valitsuse 10.01.2013
määrus nr.6.

ÕNNITLEME

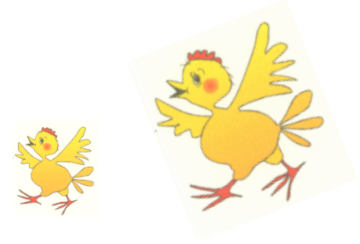
6.veebruar - LII LAINESTE

14.veebruar – LEILI MIHHAILOV

16.veebruar – BIRGIT VEEMAA

LUUBI ALL

Rubriigis LUUBI ALL tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt.
Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustab loos.

Seekord on luubi all Sipsikute rühma õpetaja **MERILIN VIHAND.**

6-aastane Merilin lasteaia jõulupeol (foto: erakogu)

Nimi: Merilin

Sünniaeg, tähtkuju 18.jaanuar, Kaljukits

Kaua sa oled Tibutares töötanud?

Alates 2012. aasta sügisest.

Kellena sa Tibutares töötad?

Õpetajana Sipsikute rühmas

Kuidas sattusid lasteaeda tööle?

Mulle sobival hetkel otsiti siia õpetajat ja kandideerisin. Ma ei tundnud siit lasteaia kedagi. Uurisin, et kõik õpetajaid on suurte (20-30 a) kogemustega, palju vanemõpetajaid ja metoodikuid, kes on andnud välja raamatuid jne. Helistasin, et vestluse aeg ära öelda, olin juba kõnet lõpetamas, kui jõuti esitada küsimus: Kas tohib küsida miks? Ütlesin, et vaatasin lasteaia kodulehte ja ... (sel ajal teisel pool telefoni mõeldi: Mis meie kodulehel küll viga on? ☺)

Igatahes siin ma olen ja väga rõõmus, et mind valiti ja just Tibutaresse sattusin. Hea on koos töötada ja ka õppida oma ala asjatundjatelt.

Mis meeldib sulle sinu töö juures kõige enam?

Meeldib lastega töötamine iseenesest – on ju nad siirad ja armsad ning need vahvad ütlemsed – iga

päev on omanäoline. Meeldib laste kuulamine ja õpetamine, saan viibida palju värskes õhus ning liikuda. Tibutare väga professionaalne ja abivalmis personal, au on töötada sellises kollektiivis. Boonusena veel pikk suvine puhkus, sobiv tööaeg ning muidugi suur ajavõit olles kodu lähedal.

Mis on lasteaia töötamise juures kõige raskem?

Kõige raskem on ikka see, kui keegi lastest saab haiget, õnnetused. Jah, kui mõelda sellele meele tule vastutusele, mis on õpetajatel, siis...

Mida pead oluliseks töös lastega?

Tähtis on minu ja lapse vastastikune usaldus, hea kontakt, austus ja toetus ning üldine positiivne õhkkond rühmas.

Sinu enda lasteaia kogemus.

Sõimes käisin vaid paar nädalat, mäletan viimasena söögilauas istumist, enne ära tulla ei tohtinud kui toit taldrikult otsas (ajad olid sellised), nii ma siis panin hommikupudru kleiditaskusse. Ema loobus, kui nägi mind igal hommikul aknal nutmas. Seega möödus minu õnneks enamus lapsepõlvest maal mere ääres. Uuesti lasteaeda läksin hiljem ja siis rõõmuga, mälestused on head.

Millised on sinu huvid ja hovid?

Armastame perega reisida, pikki matku ette võtta, ratastega sõita, talvel suusatame kõik koos. Võimalikult palju olla õues, soojal ajal naudin aias raamatute lugemist. Ka pere ühine hobi on ikka värskes õhus – vibulaskmine, hea seltskonnaga, kaunites kohtades Eestis ja mujal. Ühesõnaga, mu huvid ja hovid ühtivad enamasti teiste pereliikmetega.

Mida tahad veel endast rääkida?

Selle küsimuse all on vist kombeks rääkida perest (eriti neil, kellele endast kirjutada ei meeldi). Kolisime Rannamõisa 2003. aasta lõpus. Abikaasaga oleme koos olnud 14 aastat. Meil on kaks tütart, mõlemad tegelevad spordi ja muusikaga (kodus on klaver, akordion ja kitarr – mina olen ainus, kes nooti ei tunne).

Mul on neilt ja ka oma rühma lastelt palju õppida ;)

Jaauarikuus toimunust

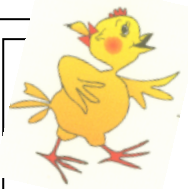
- 2.-11.jaanuarini teostas meie lasteaias **riiklikku järelevalvet** Harju Maavalitsuse haridus- ja kultuuritalituse peaspetsialist Eevi Roos
- 7. jaanuari hommikul **saatsime laulude ja tantsudega ära meie jõulukuuse** ning vaatasime Muumide ja Kiisude õpetajate etendatud jõuluetendust
- 28.jaanuaril vaatasime Miku-Manni teatri **etendust „Kõige parem“**
- 28.jaanuarist 15.veebruari on meie lasteaias **praktikal** TLÜ Pedagoogilise Seminari koolieelse lasteasutuse õpetaja eriala III kursuse päevaõppe üliõpilased Kaia Mägi ja Marilyn Klooster, kelle juhendajateks on liikumisõpetaja Anna Sõõrd ja kunstiõpetaja Ave Peebo
- 29.jaanuaril seiklesime ning **otsisime metsas jälgi** (korraldas Mikide rühm) (loe Kuldmuna lk 8)
- 29.ja 30.jaanuaril tuletasid suured tibutarelased meelde **esmaabi põhitõdesid**
- 31.jaanuari õhtupoolikul olid lasteaias saali oodatud kõik lapsed koos vanematega, et saada osa **meisterdamisõhtust** (loe Kuldmuna lk 7)

NÄDALATEEMAD veebruaris

- **TALISPORT** – suusad, uisud, kelgud, lumelauad ja lumi, lumi, lumi...
- **MINU SÕBRAD** – 14.vebruaril tähistatakse kogu maailmas valentini- ehk sõbrapäeva, mis algselt oli päev pühendatud armastusele ja kallimale ning lähedaste inimeste meelepidamine. Meie lasteaias on rõhk sõprusel ja sõpradel.
- **MINU KODUKOHT JA KODUMAA** – kodu ja pere, kodukoht ja kodumaa. Tähistame Eestimaa 95.sünnipäeva
- **OHUD MEIE ÜMBER** – veebruarikuu viimasel nädalal arutleme erinevatel ohtudega seotud teemadel. Kuidas ohtu märgata? Millised ohud meid ümbritsevad? Kuidas ohu korral käituda?

ÜRITUSED veebruaris

- Tibude rühma eestvedamisel tähistame vastlapäeva
- **19.vebruaril** tähistame Eesti Vabariigi 95.sünniaastapäeva külastusega Sisekaitseakadeemia Politsei- ja piirivalvekolledžisse Murastes
- **21.vebruaril** külastavad koolieelikud (Kiisud ja Piilud) **Harku Vallavalitsust**

Oluline EELINFO

KOOLITUSED LASTEVANEMATELE JA TIBUTARE PERSONALILE

Sel kevadel ootab lapsevanemaid ja lasteaias personali ees kaks koolituspäeva, kus koolitajateks Eesti Lastevanemate Liidu (<http://www.laps.ee/>) koolitajad.

- **14.märtsil kell 17.30** koolitus teemal „**Piiride kehtestamine**“ (koolitaja Aivar Haller)
- **18.aprillil kell 17.30** koolitus teemal „**Unistuste puu**“ (väärtuskasvatus, koolitaja Kristiine Vahtramäe)

Ootame aktiivset osavõttu!

Kaastööd Kuldmuna järgmisse numbrisse on oodatud **28.vebruariks** e-postiaadressil metoodik@tibutare.edu.ee

Oodatud jutud, pildid, teadaanded, laste jutud ja kunstitööd, töötajate mõtted, vanemate tagasiside jne

2012.aasta kevadel tunnustasime oma parimaid. Aasta Õpetaja 2012 tiitli sai Muumide rühma õpetaja Marju Kuusmaa.

Alljärgnevalt saate lugeda õpetaja Marju muljeid koolitusreisist Lapimaale, mis oli tänutäheks suurepärase töö ning väärika tiitli eest.

Reis muinasjutumaale

See imeline aeg – jõuluaeg, ei lõppenud minu jaoks möödunud aastal ainult koduste pühaderoogade ja kingitustega. Juba järgmisel päeval pakkisin kohvrit, et vara hommikul sadamas olla ja Lapimaa poole teele asuda.

Oma uute reisikaaslastega nautisime merereisi ja kui laev ennast sadama kai äärde oli triivunud, ootas meid juba meie Oma Buss, mis seejärel, kui kogu seltskond kenasti kohad leidnud, suuna põhja poole võttis.

Hommikune Soomemaa oli end tõeliselt jõulurüüsesse ehtinud: kõik puud ja kaljunukid, mis kahel pool teed mööda vilksatasid, sätendasid ja kiirgasid nagu oleksid tuhanded tulukesed neid katnud. Majad ja aiad olid valge lumevaiba all justkui tardunud, et näidata meile oma ilu ja puhtust. Ja nii me siis sõitsime mööda seda kaunist maad aina põhja poole. Vahepeal väikesed peatused ja jälle edasi. Vaid tunnike puudus südaööst, kui lõpuks oma reisi sihtkohta- Lapimaa pealinna Rovaniemi jõudsime.

Kogu väsinud seltskond seadis end kiiresti oma toakestesse sisse, et hommikul puhanuna nautida kõike seda, mille jaoks niisugune pikk reis ette sai võetud.

Kokkulepitud ajaks oligi kogu seltskond nagu üks mees kohal ja sõit läks jõuluküla poole. Oh, seda laste ärevust! See nakatas täiskasvanuidki ja pani kõigil südamed kiiremini põksuma! Üllatused algasid juba teel: metsas lumiste kuuskede vahel paistsid värve muutvad päkapikumütsid, mis lähemal vaatlusel selgusid, et olid hoopiski valmistatud jääst! Ka jääküünlad ja erinevad skulptuurid, mis pideva värvide mänguga meid üllatasid, oli kui maagia, mille nõidusest oli end raske lahti rebida.

Meid aga ootas kõigepealt ees kohtumine

Jõuluvana endaga! Veidi aega ja seal ta oligi! Istus uhkelt oma kambris suurel toolil, pikk valge habe ees ja lai naeratus näol. Ümberringi tohtu hulk erinevates keeltes raamatuid, kuhjade viisi kingitusi, kaarte ja kommipakke, mis kõik ootasid jagamist. Kui meie suur seltskond oli end sinna väiksesse kambrisse kenasti ära mahutanud ja talle ühiselt jõululaulu laulnud, tänas taat meid sulaselges eesti keeles! Lastel silmad särasid ja keegi ei lahkunud jõuluvana juurest ilma suure kallistusega.

Jõuluküla üks põnevamaid kohti oli kindlasti sinise valgusjoaga tähistatud polaarjoon. Selle all hullasid nii suured kui väikesed. Sealt võis isegi kaamera vahendusel kodustele lehvitada.

Jõuluvana postkontoris töötasid palehigis usinad päkapikud. Sellist kirjade hulka, mis seal oli, ei oska küll ilma nägemata ette kujutada! Kirjade-kaartide virnad olid valmis pandud igasse maailma nurka saatmiseks. Ka meie lisasime sinna oma kodustele tervitused.

Nüüd aga koertefarmi.

Juba kaugelt oli kuulda kannatamatut klähvimist. Need lõbusad sellid pidid ootama pikisilmi, millal nad kelgu ette rakendatakse, et siis lumiste metsade vahel ringi tuisata. Mis seal salata: puged väike hirmgi põue. Mine tea, äkki jääb kelk puude vahele kinni ja meid, kelgul olijaid, lumehange kallab. See hirm oli aga asjatu, sest sõit imeilusalt metsateel läks ilma viperusteta ja lõppes kuidagi... liiga ruttu.

Peale kehakinnitust uudistasime Arktika muuseumis, missugune oli elu Lapimaal enne ja missugune praegusel ajal. Et muuseum on üsna uus ja sisustatud kaasaegse tehnikaga, siis lisaks Lapimaa elu-olu tutvustamisele oli võimalus osa saada selle omapärase maa kaunist loodusest ja üsna tõepäraselt ka virmaliste lum mavast värvidemängust.

Järgmisel päeval külastasime Ranuas Euroopa kõige põhjapoolsemat loomaaeda. Suurima tähelepanu osaliseks said jääkaruemand oma pisipojaga. Nagu väikesed lapsed ikka, müttas karupoiss lumes, nautis mõnusalt külma ilma ja tegi oma väikseid karuvallatusi.

Hulk kauneid mälestusi ja emotsioone kaasas, oligi aeg lahkuda. Veel mõnus õhtu Edeni Troopikabasseinis ja ees ootas kodutee.

Iga kilomeetriga läks ikka valgemaks ja valgemaks. Juba tervitas meid päikegi, mida Lapimaal ei nähta tervelt 52 päeva järjest!

Tagasiteel oli veel üks põnev peatus „Vaskikellos“, kus on Euroopa unikaalseim kelladekogu alates tillukestest aisakelladest võimsate kirikukelladeni välja.

Ja hakkasidki meie kaunitl veedetud päevad lõppema. Huvasti, Lapimaa!

Siinkohal tahan tänada kõiki kolleege, kelle toetusel see reis mulle võimalikuks sai ja omalt poolt soovitan julgelt seda huvitavat maad avastama minna!

*Muumide õpetaja Marju Kuusmaa
Fotod: erakogu*

Kuhu minna, mida teha...

- külastajaid ootab ka talvisel perioodil **Tallinna Loomaaed** (<http://www.tallinnzoo.ee/>) Mida teevad meie loomaaia asukad talveperioodil – mine ja uuri välja!
- Aita endast väetimat! **Tallinna Loomade Varjupaigas** (<http://www.pets.ee/>) saad aidata koeri ja kasse, kes erinevatel põhjustel jäänud koduta.

Nakside rühma õpetaja Annely Kübarsepp uuris lastelt, kuidas tuli uus aasta...

Kuidas tuli uus aasta ja mida huvitavat nägite?

Nii homme tuli. Vihmad ja mürinad olid ka kaasas. (Roco, 3a)

Kette nägin, issi lasi. Oli kollasi, rohelisi, punasi ja sära südakujulisi. (Jarek, 4a)

Tuled, ilutulestikud, nii välvilised, välvilised. (Karina, 4a)

Mina ei välgutanud, issi ei julgenud vilgutada. Nägin, et üks loosa, loheline ja nii suul nagu Hally Pottelis. (Ingrid, 3a)

Nägin rakette, olid siuksed värvilised, lendasid kõrgele ja läksid ilutulestikuks kokku. (Marcos, 4a)

Homme tuli. Kette ei näinud, väsisin äla. (Renar, 3a)

Nägin ületuletist ja uus tehti. (Maribeth, 3a)

Kui ma kodus magasin, siis öösel nägin ilutulestikku. (Rasmus, 3a)

Nägin tulede tibusid. Need olid kana ja kukuga koos. (Konrad Arne, 4a)

Naabrid tegid nii ilusad letid, niimoodi kolm tuld kollakast. (Rale Hendrik, 3a)

Kui täisa pime oli ja Mammu tegi akna taga pauku, siis panin käed nii kõrvade ääre. (Greg Gustav, 3a)

Ilusaid sätendavaid tulesid, need olid niuksed roosat värvi. (Lisandra, 3a)

LEND AAFRIKASSE

Kiisud ja Piilud otsustasid sooja maa nädalal (jaanuari viimane nädal) lennukiga Aafrikasse reisile minna.

Iga laps tegi endale (papist) kohvri, kuhu pakkis (joonistas) asjad, mida ta pikale reisile kaasa võtab. Kindlasti ei tohtinud unustada passi ja pangakaarti.

Lennujaamas (Kiisude rühmas) oli lendur (õpetaja Kaie) kontrollimas passe – lapse nimi, aadress, sünnipäev. Igaüks sai Aafrikasse sõiduks templi. Lõpuks lennuk startis...

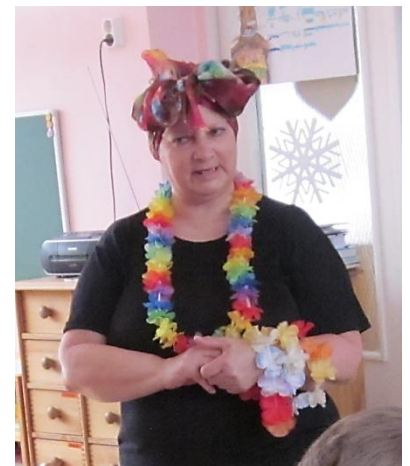
Aafrikas (Piilude rühmas) võttis reisijaid vastu kohalik giid Betsy (õpetaja Marika), kes tutvustas oma peret (näpumäng „10 neegrit“).

Seejärel reisisime Niiluse jõe äärde (liikumismäng „Kaldale-vette“) ning sealt suundusime lõvijahile (näpumäng „Olen julge jahimees“). Saime tuttavaks Aafrika elu (luuletus „Singer-vinger“) ja kultuuriga (muusikategevuses õpitud laul „Aafrika“).

Enne tagasilendu pakkisime taas kohvrid ning kontrollisime, kas kõik on kaasas („Kas sul on...?“). Huvastijätuks pakkus giid Betsy meile pähkleid ning tagasisõit võis alata.

Koostegemise rõõm on alati suurem kui üksi. Lapsed nautisid meie „reisi“ väga ning emotsioon viidi kaasa ka kodudesse. Arutelud laste vahel ei tahtnud veel ka järgmisel päeval vaibuda...

Suur tänu idee autorile Marikale ja reisifotograaf Piretile!

Kaie Kaup, Kiisude rühma õpetaja
Fotol: Reisi giid Betsy (foto: Piret Puussaar)

TIBUDE PANNKOOGIÕHTU VANAVANEMATEGA

Tibude rühma vanaemade-vanaisade pannkoogi-peo planeerisime juba varakult esmaspäevaks, 28.jaanuariks.

Lapsed ootasid seda päeva, õppisid luuletusi ning ka vanavanemaid teavitati üritusest juba aegsasti.

Kahjuks haigestusid mitmed lapsed eelneval nädalavahetusel ja korraks mõtlesin, kas tuleks üritus edasi lükata. Kuna kohalolijad ootasid õhtust pannkoogisöömist väga, jätsime kõhklused kõrvale ja otsustasime siiski ürituse läbi viia.

Õhtusel peol osales küll vaid 9 last, kuid mõnel lapsel olid kohale tulnud mõlemad vanaemad. Ka rõõmustas nii paljude vanaisade osavõtt.

Esmalt esitasid lapsed muusikaõpetaja Irena juhendamisel väikese kontserdi. Kava oli kokku pandud varem õpitud lugudest, kuid „Vanaema valsi“, „Kirju teki“ ning „Minu auto“ õppisid lapsed konkreetseks ürituseks.

Sellele järgnes pannkookide degusteerimine. Laste arvates olid kõik pannkoogid väga head ja osad olid veel soojadki!

Kõht täis, mängisid lapsed vanaemade-vanaisadega ning näitasid, millega nad lasteaias tegelevad.

Loodetavasti oli see õhtupoolik vanavanematele meeldiv vaheldus, kuna avaldati soovi tulla veel teinekordki tagasi.

**Aitäh kõigile vanaemadele-vanaisadele, sest peale Tabasalu tuldi ka Kiilist, Suurupist, Sõrvest, Mustamäelt ja Lasnamäelt.
Suur tänu Irenale!**

Ene Rannamets, Tibude rühma õpetaja

Ajaleht, ajakiri, kataloog...

Jaanuarikuu viimasel päeval ootasime lasteaia saali lapsi koos vanematega, et kasutada ära ajalehed, ajakirjad ja kataloogid millegi põneva, ilusa või kasuliku meisterdamiseks.

Haigusteperioodile vaatamata oli saal lapsi ja emasid-isasid täis. Tuldi peredega, võeti kaasa vanemad õed-vennad ning lasti loovusel lennata.

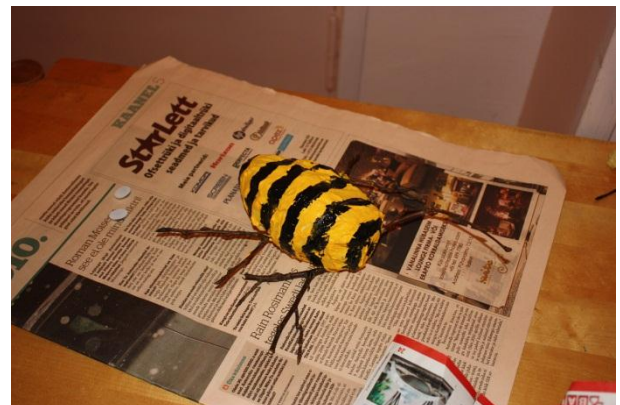
Volditi, kleebiti, lõigati, veeretati, kortsutati, värviti...

Meisterdati lilli, putukaid-mutukaid, karpe, ehteid, autosid, maju ja mida kõike veel. Kõrvalt jälgides tekkis tunne, et oluline just vanemate jaoks on koos

lapsiga tegutsemine ja ühise aja veetmine. Lapsed hindasid aga väga kõrgelt koos ema-isa või õe-vennaga meisterdatut – näitusele lasteaia pikka koridori jäi vaid mõni üksik meisterdus.

Suur tänu abi eest ürituse läbiviimisel Avele, Aadele ja Leale ning meie tublidele praktikantidele Merilynile ja Kaiale!

Sügav kummardus vanematele, kes pika tööpäeva lõpus leidsid aega ja tahtmist tulla lasteaeda ja koos lapsega midagi vahvat teha!

Õppealajuhataja Kaire Kollom

Jäljed metsas!

Igal kuul korraldab üks meie maja rühmadest ülemajalise ürituse. Seekord jõudis kord Mikide kätte. Koostöös liikumisõpetaja Annaga sai plaan paika pandud ja teisipäeval, 30. jaanuaril, läbi viidud.

Mõnusal, paari miinuskraadiga hommikupoolikul said Tibutare lapsed võimaluse minna talvisesse loodusesse. Igal rühmal oma aeg, sammus terve lasteaed läbi meile tuttava koolimetsa. Metsas oli ka palju suusatajaid, kellega tuli meil arvestada. See ju ammu teada tõde, et suusaradu lõhkuda pole viisakas.

Metsateel olid puudele kinnitatud sildid, millel mõistatus linnu/looma kohta ning vastav jälg. Kõik, kes tahtsid, said mõelda, mõistatada, arvata. Sildi taga leidis ka vastus metsaelaniku pildi näol. Igal rühmal oli siin võimalus omaloomingut kasutada – otsida sarnaseid jälgi ka lumel, hüpata jänese moodi või mõmiseda nagu karu, kes on üles aetud keset talve...

Kui kuue erineva linnu/looma jäljed tuvastatud, olime ringiga peaaegu juba metsast välja jõudnud. Aga mis need veel siis on? Meie ees oli 3 lumekuhilat, 3 okstest risti ja 3 kilekotti puul. Jaa, jaa, keegi on eksinud. Teadsime neid märke, kevadel ju õppisime! Ja siis...3 lühikest vilet. Mikide rühma õpetaja Anneli oli metsa minnes kodutee silmist kaotanud. Õnneks oli terve ülejäänud Tibutare rahvas ka sel päeval metsas. Koos tuletasime meelde, et metsa minnes tuleb teatada lähedasi sinna minekust; kaasa tuleb võtta laetud telefon; komm, juhuks kui tuleb metsa kauemaks jääda; vile;

otsida kallistamiseks puu ja mitte arutult ringi joosta... Paljud tibutarelased mõistsid, et Anneli eksimine oli mäng. Aga nii vajalik mäng meile kõigile, usun ka täiskasvanutele.

Metsas käidud, jälgi nähtud, mõistatusi mõistatatud, Anneli üles leitud ja äraeksimise reeglid üle korratud, võisime jälle pisut targemana üheskoos lasteaeda tagasi minna.

Mikide rühma õpetaja Liis Kittus

KELLE JÄLJED?

